

דברי הכפר

אם

אם בערזים זפלה שלהבת
מה יגידו אזובי הקיר?

אם לגרמנים הספנה אורבת
מה יגידו קרואים והשותקעם?

אם העצפים מתים לשבת
מה יגידו הקמים וההולכים?

אם בעיר אורן פרוץ הדבר
מה יגידו השכנים הקרובים?

אם הדד על הכתלים פותבת
מה יגידו אחרובי הצותקים?

אם גם החפים מפנים בשבת
מה יגידו הדבקים באלוקים?

אם בפר בקתה אישה אורבת
מה יגידו השירים העתיקים?

אם הדיו את הקרים בוקב עוד
מה יגידו המפקפקים?

אם בחוץ החשכה בושבת
מה יגידו האורות הגדלקים?

ח"ס' 637
יב' בחשוון תש"ם
2 בנובמבר 1979
כפר הנביא

מה

נשמע ?

* בשבת שעברה בחלה קבוצת הרגבי שלבו תבוסה חמורה למדי, במשחקה בגד קבוצת תל-אביב. המשחק התנהל ברויבגט, ג'רמי צראה בימים אלה מאוכזב אך לא מיואש, הוא זקוק לכמה ביריונים.

האם אין מתנדבים? הרי זה משחק בורא בחמד.

* השבת יוצאת קבוצת רצים (ורצות) להשתתף במירוץ התחרותי בעין-דור (10 ק"מ). בשבת הבאה יתקיים מירוץ מקבוצתו עד פארק הירדן, במסלולים מדורגים. צפויה גם השתתפות של רצים מהאיזור. יש אף כמה "משוגעים" אצלנו המתכוונים למירוץ המרתון סביב הכנרת שיתקיים בדצמבר.

* החלמה מהירה לברוס וויטהם שעבר ניתוח ביום ב' ומאושפז בצפת, ולורבי לוי המאושפזת אף היא בצפת.

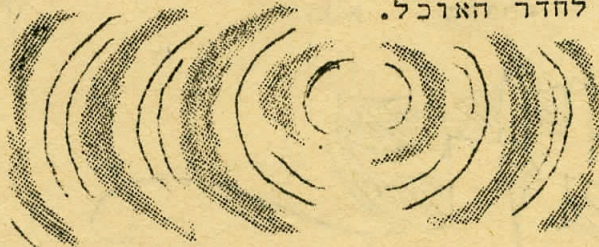
* בא לשמור בסוד! השבוע ייגמר כצראה קטיף הכותנה בחולה. אנשי הענף לא רוצים לפתוח פה ל"שטן" ולכן לא מעוניינים בפרסום הידיעה הזאת. בשבוע הבא הם מקווים להודיע לנו שגמרו את הקטיף בשעה טובה לפני שבוע, (כלומר היום). ריימונד גם מודיע שגדי ימסור דו"ח חלקי על המצב בענף, בשבוע הבא. גדי, שים לב!!

* מבצע ההתרמה לעזרה לקמבודיה בעיצומו, בין התורמים היו חברים בני חברת הילדים, מתנדבים וחברי האולפן. עמדת המזכירות בענין זה "לירה בגד לירה" ודאי תתפרסם בדו"ח המזכירות. עד עתה באספו כ- 30,000 ל"י.

* האולפן החדש התחיל לפני שלושה שבועות; ומתקדם יפה. יש מגוון של תלמידים: מארצות-הברית, אנגליה, ברית המועצות (3) מרוקו (2), צרפת (מוצאו מאלג'ריה) סקוטלנד. הפעם אין תלמידים מאוסטרליה או מדרום-אפריקה. המבהלת: שושנה; המטפלת: איליין; המורות: רונה ושרה ד. המדריכים: דבי קרמר וגייל. בנתיים הספיקו כבר לצאת לכמה טיולים - לירדן ולרמת הגולן. רשמים ראשונים מתלמידי כיתה ב' תוכלו לקרא בהמשך העלון.

* השבוע התעשר משקבו בתגלית ארכיולוגית מעניינת המוצבת עתה בין העמודים, מתחת לחדר-אוכל. זאת כותרת לעמוד עשוי מאבן בזלת, מהמאה ה-4 או ה-5 לספירה. הקישוט על הכותרת מיוחד במינו - מזרות מסורתיות מכל צד. עד כה לא נתגלה דבר דומה בארץ. הכותרת התגלתה בתל מול שדה התעופה, והתבקשו לשמור עליה עד שתועבר לירושלים. שם תוצג בקרוב כחלק מתערוכה על מזרות עתיקות.

מעבין שבאותו היום התקבל בדאר פלקט בענין שמירה על עתיקות ארצינו, ועל-תמונה של כותרת דומה שהתגלתה בגולן. גם פלקט זה תלוי מתחת לחדר האוכל.

(המשך בעמ' הבא)

2.

* הועדה הבין-קיבוצית לחינוך
מוסיקלי הוציאה לאור 4 חוברות
לימוד במוסיקה, להפצה בין מורים
למוסיקה.

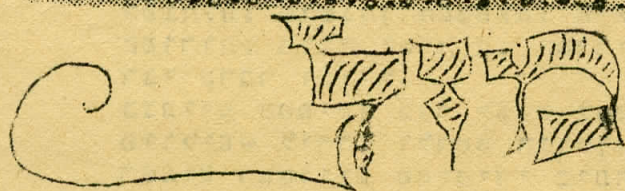
מדוע זה חשוב לנו?

כתב אותן מקס מדר

שמות החוברות:

1. ארמנות הוראריציות
2. פוגה
3. כלי מוסיקה עתיקים
4. ג'אז

(ס)(ס)(ס)

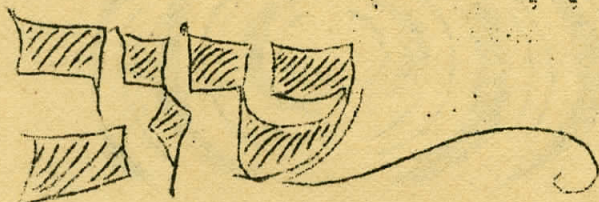

ימי נישואין

5.11	דליה ואודי וגבר
6.11	שרה וצביקה קורנבלט
7.11	ברלי ויוני בן-חיים

ימי הולדת

4.11	יהודית פיקוס
5.11	צ'ובי כובק
6.11	ברוך כהן
9.11	עדיה שרקי
10.11	אילן המאירי
	גדי עמית
	אסא שורר

(המשך מה בשמע)

* רובי וויטהס, פלוא מרקוסון
ורפי שיינגזיכט השתחררו לאחרונה
מצה"ל.

זתאקלמנת מהירה בקבוץ,
תהנו מהחופש, אך אל תהססו גם
לקבל על עצמכם אחריות בתחומים
שונים.
אגב, מתי מסיבת המתגייסים
והמשתחררים?

* גם השבוע יש עדיין
13 חברה מבני הקבוץ המתקלחים
בדודי נפט!

האם נשכחו?

תרומות לשם
קביית דודי חשמל, שמש או גז
תקבלנה בשמחה אצל שרון בן-
יהודה.

האם זו הדרך?

רבתיים
שבת שלום

לקטה: שרה ד.

(ידיעות ספורטיביות: דוד)

(המשך "הארלפן מציג את עצמו")

* שמי קריג (רוז) רוב' רוז.
אני בא מקליפורניה. אני בן 27.
בקליפורניה, אני פסיכולוג ואני
אני אוהב את העבודה ואולי הולך לעבוד בישראל, אבל אני צריך
לדבר עברית.
אחרי שאני גומר את האולפן, אולי אני הולך ללמד
לפסיכולוג לבית ספר. אבל עכשיו אני לא יודע אם אני הולך לגור
בישראל כי אני לא פה מספיק זמן.
אני אוהב מאד את הקיבוץ. יש לי
הרבה חברים ויש לי משפחה.

? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? !

* שלום חברים,
אני רוצה לדבר על הקיבוץ הזה ועל האולפן.
שמי ביסים בוחבות. אני בא ממרוקו לישראל לפני שלושה שבועות.
אני עולה חדש וגר בישראל.
בקבוץ הזה אני לומד עברית באולפן עם
הרבה חברים. הם מרוסיה, מאנגליה, ומאמריקה.
כל יום עובדים ולומדים.
לא מדברים כל הזמן בעברית אבל מדברים הרבה אנגלית פה (בקבוץ).
אני אוהב את העבודה שלי בבני עם יוחנן ולפעמים מדברים בצרפתית.

! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? !

* אפרגן חיים
אבי באתי ממרוקו לפני חודשיים. הסתובבתי קצת בארץ. אהבתי את הארץ.
עכשיו אבי עולה חדש ובאתי לקבוצ' כפר הנשיא, והיום אבי בכיתה,
אבי אוהב את החיים של הקיבוצים כי אנשי הקבוצ' טובים בשביל העולה
החדש. הם מלמדים אותם לדבר עברית ויש לפעם הרבה סבלנות.

! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? ! ? !

* יצחק דיין
אבי מצרפת ואבי באתי לישראל מירון. בירון אין לי הרבה כסף אז
אבי חשב לעבוד בקיבוץ. לפני הקיבוץ הזה אבי הייתי בקיבוץ רשפים
על יד בית שאן.
עכשיו אבי לומד עברית. זה קשה בכיתה שלנו. יש בערך
עשרים ושלושה תלמידים באולפן, וכבר חמשה תלמידים חוזרים לבית שלהם.
יש שתי כיתות אחת כיתה ב' וכיתה א'.
אבי באתי לפני שלושה שבועות.
יש הרבה עבודות בקיבוץ, אבי אוהב לעבוד בחשמליה.

מכתב גלוי לכל אשר הענין נוגע ללב .

קשה לי לכתוב את הטורות הבאות, אולי לא אתבטא בכוון, ואולי לא יבינו אותי בכוון. יש כל כך הרבה דברים בעסק הזה שמטרידים אותי, אם ישירות ואם בעקיפין, ואני חוששת שעל ידי פרוש לא בכוון של מחשבותי (שלפעמים לא קשורות זו לזו) יגדמו אי הבנות.

אבי מתיחסת לקמבודיה..

מעטים האנשים בעולם שאינם נגעלים מאכזריות לילדים; טבעי ומבורך הרצון להושיט עזרה, קם ישראלי אחד, ויזם פעולה למען הגוועים מרעב בקמבודיה, ואם קיים אישור או תמיכה ליוזמה זו בדרג מוסדות לאומיים, אבי מוכנה כרגע להתעלם מהאפשרות של מניעים פוליטיים לאותה תמיכה.

בעזרה לקמבודיה מתארגנת בקנה מידה ארצי - זאת אומרת יש מודעות בעיתון וכל אחד יודע לאן לשלוח את תרומתו. אין צורך במגבית אישית בתוך המשק ואבי מתנגדת בכל תוקף לצורתה:

- א. רשימה של תורמים וסכומי כסף מובטחים, היא בעיני פסולה - כל אחד תורם לפי שקוליו האישיים, ואין להפעיל לחץ סמוי.
- ב. אין מקום "לבקש מהמשק" לתרום סכום זהה למגבית, דהיינו להכפיל את התרומות האישיות. מה פרוש "המשק" במובן זה? המוסדות הפיננסיים? ועדת החברה? כשהמשק תורם סכום זהה, על חשבון מה נתרם הכסף? מוטב לפי דעתי שכל תורם יכפיל את תרומתו האישית, אך לזה אגיע עוד מעט.
- ג. אין אפשרות לתרום בעילום שם. תמיד סלדתי את אופיו של המגביות היהודיות בגולה, שם נהוג לשבח ולהבליט את המיליונרים שממילא לא קשה להם לתרום - אגב אנשים רבים ברתעים מהמגביות מחשש שאחוז גדול של הכסף אאיו מגיע ליעדו, אלא נבלע בפרטום ובמגביון המגבית עצמה.

לדעתי, תרומה אמיתית, דורשת גם חשבון נפש. התורם (מבוגר או ילד) חייב לדעת למי הוא תורם ומדוע. הוא צריך גם להרגיש את תרומתו.

למשל, ילד שהזדעזע ממראה ילדי קמבודיה בטלוויזיה ורוצה לעזור יכול בעצמו לערוך חשבון: "מזת-שבת היא בשבילי פינזק - שוויו של פינזק זה יכול לקנות לילד רעב ארוחה מזינה". לדעתי זה לא מטפיק לתרום סתם מתקציב אישי. התרומה אינה מורגשת אצל התורם בשטח כלשהו בחייו, ערכה המוסרית והחינוכית הופחתה.

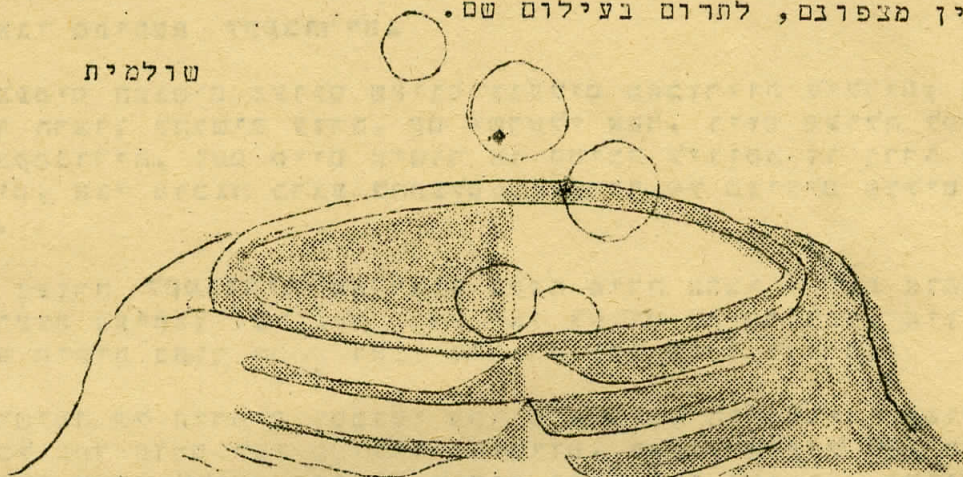
(המשך מאמר - מכתב גלוי)

כשאתה "טובל" בחשק לעוגה או סיגריה או גבינה טובה או שוקולד
או לי תתחיל להבין סבל אמיתי של בן אדם שמתחשק לו... אוכל.

כך גם עם תרומה ע"י המשק. אם המשק תורם בשם חבריו, אנו
החברים חייבים להחליט ולדעת על מה אנו מוותרים, או באיזו צורה
בשיג ובקדיש את דמי התרומה.

במצב זה התרומה לובשת צורה אנושית וגם רוחנית. ודווקא בגלל
ההבט הרוחני יש הרבה אנשים המעדיפים לאחר עריכת "חשבון הנפש"
בינם לבין מצפונם, לתרום בעילום שם.

שולמית

מכתב שהתקבל אצל המזכירה

לאנגה שלום רב,

ברצוננו להודות לכם מקרב-לב, על האירוח הנעים שנתתם
לנו בלונה פארק בסוכות.

אנחנו בהצנו מאד, לא רק מהמתקנים והכיבוד
אלה גם מהפגישה החמה עם השכנים הטובים שלנו.

השכנות הטובה,
והעזרה ההדדית הקיימת בין מחזיים לבין כפר הנשיא משמשת לי,
ולחברי מחזיים למקור נחת וגאווה. ואני מקוה ובטוח שהשכנות
הטובה הזאת תמשיך לשנים רבות.

בברכת חברים
מנחם וינגרד,
וכל חברי מחזיים

לכל מי שיש בחיבור של

אנשים בארה"ב ורוצה לרצות את הקשר

כחלק מתעביים ואולפניסטים, מ"הקש לפנות

בהקדם האפשרי למשפ' בוארי (הם עוזבים ביום ב')

מכתב לחברי האגודה

לחברי המזכירות שלום.

התאכזבתי מהחלטתכם לא לתרום לקמבודיה, קשה לי להבין את ההחלטה.

יש הרבה התעוררות בארץ לגבי מצבם של האנשים בקמבודיה: כוכבים (אומבים) מופיעים הינם על מנת לאסוף כסף, אנשי שכונות שונות אוספים כסף, משקים בותבים, ילדים בתנועת בוער אוספים - למה לא אנחנו?

שמעתי סיבות רבות בעד לתרום והרבה בגג, אבל קיימת עובדה אחת: אנשים - בעיקר נשים וילדים מתים ברעב.

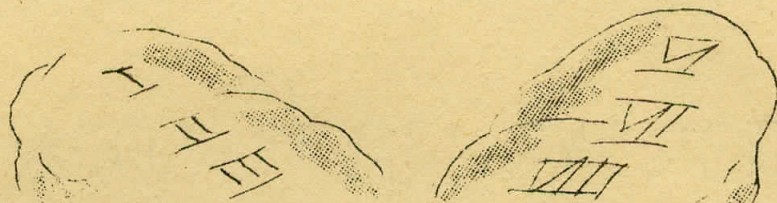
מדוע אנחנו כחברה מסודרת, לא נעשה את המינימום של המינימום של המינימום והוא לתרום כסף?

בברכה
ג'נט פרימוסט

נ.ב. מתעוררת השאלה האם אנחנו בכלל תורמים מהרווחים שלנו לצדקה, האם לא כדאי לנו לדון בנושא.

דו"ח חלקי של ו. החברה.

1. בישיבתה האחרונה של ו. החברה דובר על קביעת סדר זמנים של חלק מעבודות הנגריה לחברה. עקב שינוי בכח-האדם שם, נשתבשה תוכנית בנית הדלפקים לשכונת החרמון ובנית הארובות לחדרים בהם יוצאו ארון מחדר "ר", מבחינת לוח הזמנים. שני המבצעים חשובים מסיבות שונות. הפשנו דרך לקביעת סדר. הוחלט לבנות קודם חלק מן הארובות, אח"כ - דלפקים ואחרי כן לחזור לבנות שאר הארובות. החלק הראשון שייעבה הוא שכוץ 54 מ"ר, מלבד דיירים הגרים בו זמן קצר. ע"י כך יזורז תהליך הבניה, בהיותו בדגם אחיד. אם לא יחולו הפרעות בלתי צפויות, תארץ בניה ראשונה זו כשלושה חדשים.
2. רצוי שחברים ידעו, שהנגרים הכניסו בזהג חדש אצלינו והוא מתן עזרה לעובדים דירה, בצורת שלושה "ימי בגר".

שני פרקים הנוגעים בנושאי תורה, לחם, ופוליטיקה.

"אם_אין_לחם_אין_תורה".

למה אנחנו תורמים כספים לפליטים מקמבודיה ולא לבתי-חולים בארץ, בתי-אבות, שכונות מצוקה וחינוך?

כי בקמבודיה אנשים מתים מרעב. בסר לחשב על זה: אדם מרגיש רעב קצת. יוצא לחפש משהו לזלול, או אוכל ולא מוצא. מסתובב בכל האזור כמה ימים וטבועות, וכך שהוא מוצא סביבו הם עוד הרבה אנשים מורעבים שמסתובבים ומחפשים אוכל (משהו לזלול, או לאכול) ורואים סביבם רק הרבה אנשים מורעבים, מצחיק?

כלל וכלל לא.

כי בסוף הוא מת. פשוט מת מרעב. וגם האחרים.

אבי שומע את זה

ומרגיש בורא. רואה תמונות ומזדעזע. מתחלחל כשאבי מתאר לעצמי את ההתנזר שלי ואותכם בכוחי-בטן, מזלזלי איברים, וסקרעני עיניים.

אבי לא יכול לעשות הרבה למעבם. אולי גם אתם לא. אבל לתרום קצת כסף לאירגוני העזרה שמנסים להקים מהבות פליטים ולטפח מעט אוכל, מחסה לכל אותם מאות-אלפים (מיליונים בעצם). אבל המושג הזה "מיליונים מחריז ומעורר אסוציאציות" - את זה אבי מסוגל לעשות.

אבי גם חושב שהמשק (אבי אתה והוא - שלא בדרך המקצוץ האישי שלנו) יכול לתרום כמה עשרות-אלפים לשמן העבין. האוכל לא ימנע משולחננו ומגרש הטניס יושלם בזמן. חלוקת המזגנים תהיה? לא בהרבה זמן.

אז אפשר לעשות את המעט הזה. הם רחוקים וזו לא אשמתנו? הם לא יהודים ואינם תומכים במדינת ישראל?

טטירות. הם מעולם לא שמעו על ישראל ועל יהודים. הם בני-אדם ולבו אסור לעמוד מבד בלי להניף עפעף.

ייתכן ואסור לו אי-אפשר להטות את השואה הזו לשואת היהודים במלחה"ע הטבילה. אבל אפשר להטות את התוצאות ואפשר להטות את אמצעי ההצלה ומביעת השואה, האמצעים תמיד דומים. כסף = מזון, מחסה, לבוש ותרופות.

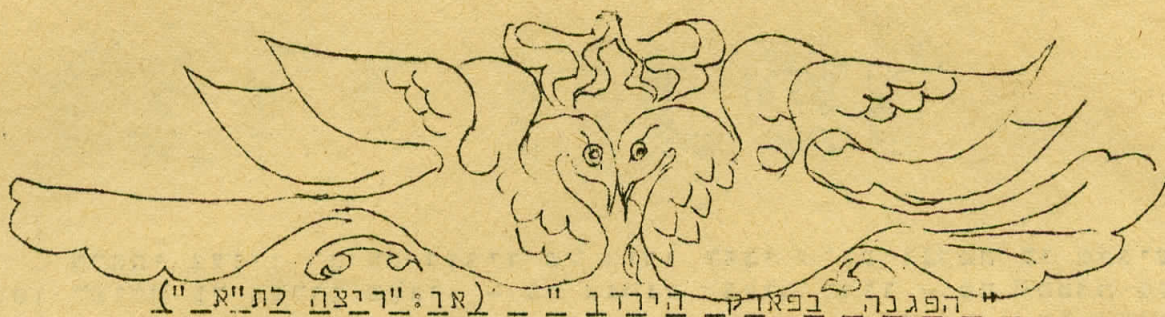
ואם בכל זאת אינך מעוניין לתרום ולעזור, אנקטך רק לא להפריע לאחרים.

אנא אל תתלוש מודעות, אל תקטקש על הרטימות ואל תזלזל.

ואם תחליט בכל זאת לתרום משהו - עוד לא מאוחר. עזרה היא דבר שמקבל תמיד.

במיוחד במצב בו במצאים הפליטים הקאמבודיים בתאילנד.

(המשך בעמ' הבא)

ברצוני להעיר כמה הערות לאריק על הפרק "מה יותר חשוב" ממאמר שהתפרסם בדברי הכפר בשבוע שעבר. (הפרק הדן בבעית "שלום עכשיו").

אריק, שאלת מדוע אין מכריזים האלמים המסתתפים בהפגנות של "שלום עכשיו" "אנחנו בייטב את הצב והגליל..." ובכן **אריק**, לידעתך, חלק גדול מהדומים התבונה הם קיבוצניקים ואנשי ההתיישבות העובדת, והלקט אפילו יושבים בצב או בגליל (אנחנו, למשל, או ד"ר 60 אנשים שבאו מקיבוץ סמר שבערבה).

הכרזות כאלה לא יעצרו את אנשי "גוש-אמנונים". לעצור גם לא מעשה ההתיישבות עצמו. ייתכן וגם הפגנות לא יעצרו אותם. ייעודן של ההפגנות הוא להביע אי-אמון בממשלה ולתת ביטוי לרעבות היהודים בארץ שהושבים **אחרת** לגבי מושגים כגון: "מדינה"; "התיישבות"; "שלום"; "דמוקרטיה" ו"זכויות שוות".

כיום אין בארץ שום גוף, קבוצה או מכלגה אחרת שעושה או משמיעה משהו בגד "גוש-אמנונים" והממשלה.

המלאה ההפגנות של "שלום עכשיו" אפשר היה לחשוב שכל התושבים בארץ מסכימים עם ה לאומנות, הקבוצות וההצעות (ואני זוכה שלא לומר פאשיזם) כביטוי של הציונות היום. רק זה חסר לנו כדי שהתנועה התומכת בנו ברחבי העולם יעצרו ידיהם מאיתנו ויצטרפו אל כל שאר העולם שראה בנו הצד הלא-מוסרי והלא-נודק במאבק במזה"ת.

אבן, הצטערת שלא הצטרפו אלינו להפגנה כל אלו שאיננה בעד יום-כיפור וזכו על ההתיישבות היפה בכך שהקיבוץ "יצא לרחוב", יומיה איכפתיות ומעורבות פוליטית ואף יצא בראש הצעדה עוולות וסידורי-עדיפויות מעורבים של הממשלה ובגד התבונות מדועה של קבוצות לחץ אנטי-דמוקרטיות כדוגמת "גוש-אמנונים".

בכון, זה לא קל לבנות ביום שבת בצהריים ולחזור כמעט ביום ראשון לחרות בסיעה מתיחה ברכב לא בוח, וכל זה עבור שעה וחצי בטר של הפגנה. זה לא "הפגנת" בדברי אריק.

אבל את אלה מממין בדברים דאגה אומר אותם גערה יום-כיפור ובאחרות-בוקר, כשאננה בנעט מהחלונות האחרונות - אתה מוזמן להצטרף אלינו.

אנו מקווים שלא תצטרך לממן את הוצאות ה"פעילות הפוליטית" מתקציבך האישי.....

דברי הכפר

קראתי בעבין רב את דבריו של אידו לפני שבוע ובדמה לי שהגיע הזמן לשוחח על העלון שלנו: - מה אנחנו מצפים ממנו - מה המטרה שלו - למי הוא מיועד ועוד. ברשותכם אעביר את הדיון מבין העמודים שמתחת לחדר האוכל לעמודים של "דברי-הכפר".

לפי עניות דעוי תפקידו העיקרי של עלון שבועי בחברה כמו שלנו הוא לשקף באמנה את מאורעות השבוע בטעמי חיינו השונים, על השלכותיהם בכל המישורים. הוא מיועד בעיקר לאוכלוסייה הרב-גילית והרב-גוונת המקומית, אבל גם ל"פזורת כפר הנשיא" ול"מסד החיצוני".

בנוסף, תפקיד העלון להיות במה להתבטאויות החבר בכל נושא שברומו של עולם (ובתחתיתו) בסג בון תנכי, תלמודי, בן-עמודי או מקורי כפר הנשיא. יש רק לזכר שלו כל דף מכוסה אותיות מכיל חומר מקורי, ולא כל חומר מקורי מתאים להשמע בכל הזדמנות. היות ואני מאמינה בשבי תפקידי יסוד אלה של העלון, חבל לי שכמעט ואין ביטוי בעלון לחלק המשקי/חקלאי/תעשייתי של חיינו. קטיף אשכוליות התחיל? יצאנו איזה פריט חדש? אנשי הברכות מרגישים דפוקים? הגבנת החדשה גרועה? יש משבר אנרגיה בחדר האוכל?? (כל ההשערות אלה פרי דימוי - כי חדשות איין).

אני גם לא רואה טעם בכתיבת טור בשם "מה בשמע" שיתסכל כל מי שבתמים חפץ לדעת מה התחדש במשך השבוע, כי יש להבינו (את הטור) רק אם אתה בתוך העיניים ויודע מה קרה באמת.

הרהורים אלה מביאים אותי לתמצית המחלוקת - מעמד העורך והמערכת. בדומה למבחה טוב, שאין הוא בהכרח בעל הדעות המקוריות והנועזות ביותר, כך גם עורך סבל לא זה שיש לו הסגנון המבריק ביותר וההשקפות הקיצוניות ביותר. העורך לא כתב - הוא עורך. (אלא בשעת דחק - גם אני כתבתי בתור עורכת!) הוא מראיין, הוא מבקש כתבות, הוא יוזם "פינות", הוא מפקח על סגנון (מבחינה תחבירית), והוא טובע גם לעיתים פגיעה בפרט ובטעם הטוב.

במערכת הייתי רוצה לראות... ותיק וצעיר, זכר ונקבה, מחוכמת וחקלאי ספורטאי ואיש-רוח, בקיצור חתך החברה התוססת והמגוונת שלנו. אם כל זה, כלומר עורך גבון, שקול, בעל יוזמה, מארגן טוב (לא דברתי כלל על הצד הטכני של הדפסה, הגהה וכו'), ויחד איתו מערכת רב-צודית אם כל זה מתרחש באופן טבעי, לא אכפת לי שהעורך יהיה מתנדב, מבודב או ממנה את עצמו. אם לא, אני בעד בחירת עורך, או אולי בחירת מערכת שתצמיח מעצמה עורך.

יטבול

לא ברור לי לגמרי מה או מי אם יהיה לנו עורך גבון כדיון באספה הכללית. הביטוי החופשי? חוסר התלות?? אם רכז התרבות היה ממנה את עצמו, הייתה במת התרבות עולה? כולנו יודעים שלא בזה תלויה רמת הפעילות התרבותית במשק. ואם מתנדב היה יושב ראש האספות היתה בהם ההתבטאות חופשית יותר? הבה נגש בהקדם לבחירת מערכת ועבנה לעלוננו, כדי שיוכלו לטפח כשרונות ולמסור מידע לשביעת רצון כולנו.

אננה (בתור בן-אדם, לא בתור מזכירה)

מה זה, א' זה שלום עכשיו

110 - תשובה לאריק

מכיון שהזדמבויות טובות וגט מעל דפי עיתון זה השמעת לא אחת את המסר הוועדוני של תבועת שלום עכשיו אין בכוחותי להכנס לפרטיו שבית, מאידך הרגשתי את עצמי חייב להגיב על מספר בקורות שהעלה אריק במאמרו מלפני שבוע - "מה חשוב יותר".

אריק כותב! "אני סולד ממעשי גוט אמורים שהעניקו לעצמם זכות בלעדית בפרשנות רצונו של הבורא עולט ואני מודאג מתפיסתם של אנשי שלום עכשיו שהיביט להגיב על כל דבר ילדותי שהיריב יעשה, וכי מעשה המאחזים בסומרון אינו מעשה ילדותי?" עד כאן.

כל עיתונאי הערב והבוקר מסדר את הידיעה על המאחזים בכותרות וקראשיות וחוסים להם דבריי פרשנות של המערכת, הרדיו והטלוויזיה הקדישו את מירב זמן החדשות והפרשנות לכך. צה"ל קבל על כך כי היללים בגללו להפסיק את אימוניהם וכי כל מערך ההדרכה השתבט וכמו כן עלו הוצאות הפיזור עשרות מיליוני לירות, הממשלה דבה בכך בישיבתה והאופוזיציה הגישה הצעות לסדר, כמו כן היו על כך תגובות וסקורים ברחבים באמצעי התקשורת בעולט, ורק אריק לבדו ראה את המעשה כילדותי ולא ראוי לתגובה.

וכי יש צורך להבהיר כמה מסוכן הדבר כאשר קבוצת קנאים קיצוניים משולחי כל רסן חוק ומזלזלים בו בגלוי, עושים ככל העולה על דוחם ולא פחות ולא יותר מסכנים את הדמוקרטיה, אם כל הדברים האילו נראים ילדותיים כדאי לזכר שכך התבטאה, בניטול ובזלזול, החברה הגרמנית והאיטלקית עם עליית הפשיזם שם. וגוש אמורים מיצג את הפשיזם "במיטבו" אפילו שהוא מתגבדר במילים כמו הלווציות והתישבות, אהבת-הארץ וכו'.

כל זה ילדותי!

אריק סולד ממעשי גוט אמורים, לא יותר. זה לא מדאיג אותי, לא מפחיד אותי! הוא כנראה בסוף שהם יתבגרו והכל יהיה בסדר, מי כן מדאיג אותי? כמובן, שלום עכשיו. מדוע?

כי הם מגיבים על כך וזה כמובן מדאיג מאד, כל ההתבגרות הזו לאלימות ולפאשיזם. אכן לא יאומן מה בימינו בחשב לילדותי ומה בחשב למדאיג.

הלאה לבקורת הבאה, ועוד ציטוט - "מדוע שלום עכשיו מטוגלת לומר רק "לא זו הדרך"? מדוע אם כן התלפים שבאים להפגנות אינם אומרים "אנחנו לא נשאים את זכות ההתישבות בארץ בידי קומץ פרשני מקרא טועים" סוף ציטוט.

מי שהושב שתבועת "שלום עכשיו" היא תבועה בעלת אידאולוגיה ומסר חברתי רוחני ובעל טיטות ליסוד חברה טובה יותר וצודקת יותר בארצינו טועה טעות מרה.

(המשך המאמר בעמ' הבא)

(המשך מאמר "מה זה מי זה שלום עכשיו")

התבונה קמה כתבועה מחאה על דרך פעולת הממשלה ביזמת השלום של הבטיא טאדאת. במידה ותהפוך התבועה למפלגה מהמבין לא תהיה לדעתי טובה יותר או רעה יותר ממפלגת העבודה לאחר זמן מה. חלק גדול מהתבועה מורכב מאנשי ההתישבות העובדת וזכות ההתישבות אינה זרה להם, אולם מה עבין שמיטה להר מיני?

הדרך להלחם בפורעי

חוק איבה בדרכי תעמולה של "אנחנו בראה להם מה זה התישבות" את פורעי החוק, זה אינו מרשים כלל וזה בטרם אנפן לא יגרור להם להפסיק משהו. הם אף פעם לא לקחו דוגמא מאנשי ההתישבות ואין שום סיבה שיקחו עכשיו.

על מנת להפסיק אותם, וחייבים להפסיק אותם לפני שיקרה אסון, צריך להראות להם שהם מהווים מיעוט, ושישנם עשרות ומאות אלפים אשר לא ירשו להם להרוס ולהשתית את הדמוקרטיה.

"...להפגין זה קל - מן הפנינג. אפשר ללכת הביתה לארוחת-ערב משניעה ולציין לשכן ששוב למדנו לדתיים אלה שזה לא הולך... .. כל אחד יודע להגיד מה שהוא לא רוצה אבל מעטים מוכנים או יודעים להגיד מה שכן רוצים".

להפגין לא היה קל.

בסיעה של שלוש שעות, צעידה בגשם - בכלל לא "הפנינג" אף אחד לא חזר הביתה לארוחה משניעה כי חזרנו אחרי חצות ואחרי שעות מעטות כבר קמנו לעבודה. בהפגנה עצמה אמרנו בפרוש מה אנחנו רוצים

אמרנו שאנחנו רוצים באי שליטה על מיליון וחצי ערבים, אמרנו שלא בסבל הגרירות לפאשיזם בימינו, ואמרנו עוד דברים רבים שאם היית בהפגנה, היית יודע עליהם יותר ורק ממך לא קבלתי דברים ברורים בקשר למה שאם כן רוצה.

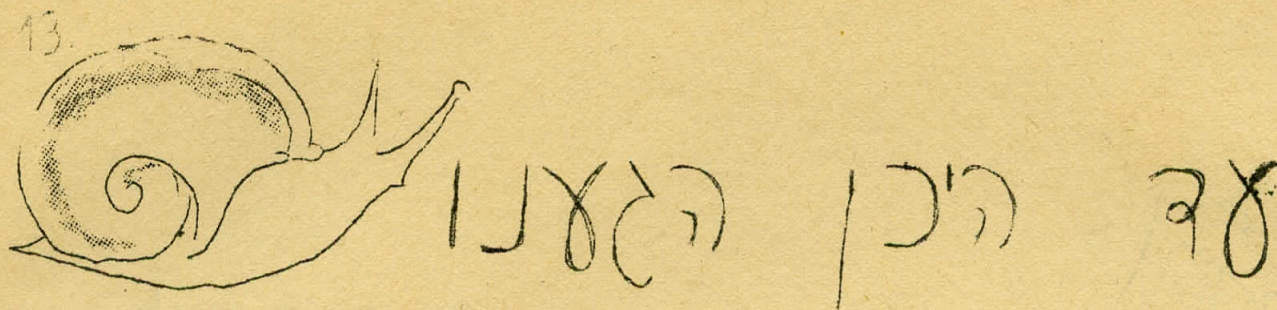
ולסיום, את גוש אמרנים בכל זאת מדאיג אותך ואני מאמין שכן צשאלת השאלה: מה אתה עושה בצדדן?

בברכת חברי
אילן

ממחלקת תרבות של המועצה מודיעים:

ללהקת המחול "צותא גליל עליון" ד ר ר ש י ס, רקדנים ורקדניות. לקביעת מועדי בחינה ופרטים נוספים, צלצלו למה' החינוך ותרבות במועצה. טל' - 40777

בברכה
דבורה
מזכירה.

כל הכבוד לטרון שבטאה את רגשות היאוש שלה בפומבי בפני החברה. יתכן וזהו טמשהו הסכים איתה ואולי אף השתתף בצערה - אבל האמת היא: "מה בעשה או ייעשה בבידור?"

גם אני מרגיש לעיתים די קרובות - טענימים מאבדים כל פרופורציה של צדק, סדר, היגיון, או רוח קיבוצית - אבל כדי לתקן אותם הדרך היא כה מסורבלת שבסוף מוותרים, או לכל היותר כותבים על כך לדברי הכסר (כאילו שזה משפיע על משהו!) ע"י כך ברגעים... עד המקרה הבא.

רהבה שתי דוגמאות:

בתקופה האחרונה בכנסת אגדרלמוסיה מוחלטת לסדורי התחבורה שלגו. הוכנס - על ידי המוסדות - גורם שכביכול נפקידו לשמור על מצב הרכב, ובכך לדעתו הוא עושה זאת טוב מאוד. למעשה הוא שומר על הרכב כל כך טוב, שהרכב הפסיק לשרת את החברה! כל יום יש פרשה חדשה, וכל יום מתפטר סדרן תחבורה, בוצרה בעיה כלל - חברתית (וכבר לא בדבר של משקית וכלכלית) ואף אחד לא בוקף אצבע. עד מתי?

ודוגמא נבית - הפציה אל המטק להשתתף בתרומה לאוכלוסיות קמבודיה הגורעת מרעב. תחיר להם - לא רק שהמזכירות לא יזמה את המכשף, אבל היא עשתה הכל כדי לסלקו! איזו מן חברה יצרנו כגון שכבר לא יכולה להתעלות מעל בעיותיה הקטגוריות ולהרים תרומת הזדהות פעוטה למען אלפי הילדים המתים מידי יום? איזו ראייה מעוותת של החיים!

ס"ה דובר על 20,000 לירות!!! במקרה הינו הייתי עד להוצאת טרנסת של כ 1/4 מסכום זה על מקרה בודד של היצור מיוחד! בזמן שזה לא קשור - אבל איפה הפרופורציה??

רוצים עוד דוגמאות? אני מוכן להמשיך בשבוע הבא.

אדי

שאלות

מוסד השאלות באספה, שהיה נהוג בחברתנו בעבר, לא נוצל לאחרונה. כדי לרענן את הזכרון הרי הפסקה הנוגעת בנושא מהתקנון לנהל אספות:

"כל חבר רשאי להגיש שאלות באסיפה, וזאת בתנאי שהגיש אותה למזכיר והמזכיר העביר אותה לכתובת הנכונה לפחות 3 ימים לפני האסיפה. לאחר קבלת התשובה באסיפה, מפי החבר המתאים, רשאי מגיש השאלות לשאול שאלה נוספת אחת - אך אין לאשר דיון על אותו נושא באותה אסיפה."

ועכשיו הכדור בידיכם, חברים. אנג'ה

לוח מודעות

מחיר בטיעה לחבר ברכב של המשק

לאור עלית מחיר הדלק החל מתאריך 1.11.79
מחיר הבטיעה יהיה 2.50 ל"י לק"מ.

המרפאה מודיעה

לקראת החורף אנו רוצות לבדוק את
תקינות המכשירים. כל מי שבמצא
ברשותו מכשיר מהמרפאה:-
- מכשיר אדים
- מזורה כחולה
- בקבוק חם וכו' .. מתבקש להכניסו
בהקדם למרפאה.

צורת המרפאה

אחרי 10 שנים של עבודה משותפת, מרפאת השיניים
עברה למקום חדש (בשעה טובה) למכון הקוסמטיקה יש
מקום לבשום, להתפתח ולעבוד. הגורל לא בותן לי ברגע
זה להצות מכר ואנו רוצים להודיע על סידורים חדשים
לטשפול.

בקי אהרנברג תעבד במכון גם בטשפול וגם במילוי
חומרים כפי שהיה עד כה!

בא לסמן את הקופסאות או הבקבוקים באופן ברור.
(הודעה על ימי העבודה של בקי תפורסם).

לגבי טשפול בעור בעייתי (אקנה, שומני) אפשר להתייעץ
עם האחיות שרה - ויש לנו סידורים להתקבל אצל שרה ביסית
(מצפת) אשר תבקר לפי הצורך.

דיאן ביימרק לוקחת על עצמה את הסידורים לטשפול
אפילציה אצל שרה ביסית (בבית).

לכולם עבודה בעימה - ולהתראות.

בטי דוארי

נוכחו: אלק ק', צילה ב"ר, משה ב"ח,
יענקל מ', יעל ש', ברוך כ',
רימוןד ג', אנגה ס'.

- (1) הוצאות לפעילות פוליטית של חברים:
באופן כללי התייחסו חברי המזכירות בחיוב לבקשה. הודגש שהנושא צריך להכנס למסגרת של חקציב מתוכנן. אילן המאירי יגיש הצעה למרכז המשק.
- (2) תרומה לקמבודיה: **
ברוב קולות דחתה המזכירות את ההצעה לתרם לירה מול כל לירה שנאספה במשק.
- (3) קליטה:
אריה ר' הביא בקשה להתקבל למועמדות של משפחה עם שני ילדים בגיל הגן. בני הזוג היו חברים באל-רום במשך 7 שנים, ושנה אחת בגשר הזיו. הוחלט להשהות את העברת הבקשה לאספה עד אחרי קבלת פרטים נוספים בקשר לילדים.
- (4) אולפן לאנגליה:
נתקבל דו"ח מפי טומי בקשר לאפשרות לפתיחת אולפן לאנגליה במשק. הנושא הועבר לבדיקה נוספת בועדה מצומצמת (טומי, ברוך, שוש ס', יענקל).
- (5) שנת שרות מאוחרת:
מאגף כוח-אדם של האחוד נתקבלה בקשה לאשר לתמרה סמברג שנת שרות מאוחרת ככפר חרוב, במסגרת פעילות תנועתיה. הבקשה נתקבלה.
- (6) ועדת הבריות:
הוחלט להעמיד לרשות ועדת הבריות דירה משפחתית משופצת של 48 מ². לא ינתן לדירה שפוף נוסף, מלבד הוספת אמבטיה.
- (7) הסבה מקצועית:
המזכירות קבלה באופן רשמי את מנוייה של רות רחמני כמקשרת לענייני הסבה מקצועית.
- (8) עזיבה:
המזכירות רשמה לפנייה בצער את הודעת עפרה על עזיבה.

** יש בקשה מטעם כמה חברי משק להביא את הנושא לדיון באספה הקרובה.

30 באוקטובר 1979
ט' בחשוון תש"ס

פנימי בהחלט!

סיכום יום התרגילים

אילו רצייתי לסכם את היום הזה בכמה מילים, הייתי כותב, "בוקר מוצלח - אחה"צ בושה!".

התחלנו את היום בשעה 06.00 עם צפירה קצרה בסירנה ומיד אחרי זה עם הודעה ברם-קול לכל החברים על הכרזת כוננות "נמר ג'". מיד יצאו החברים לנקודות הריכוז שלהם, או למחסן הנשק לקבל נשק, רצים הגיעו אלי לקחת מכשירי קשר לגזרותיהם, הגיעו גם חברי כותת הכוננות וגם חברים לאבטחת מקומות רגישים. החברים בגזרות תפסו עמדות לאורך המערכת, הנגמ"ש יצא לסיוור - והכל תוך כרבע שעה. יתר האוכלוסיה נשארה בחדרים. בכלל לא רע. אני יכול לציין רק שתי נקודות לשלילה: (1) באמת יכלו להשתתף יותר חברים, (2) אנו חייבים לתת את הדעת לשפור של אמצעי התקשורת. הרם-קול חייב לכסות את כל פינות המשק בצורה ברורה.

שלב ב', ירידה למקלטים, שהיה במיוחד תרגיל עבור בתי הילדים, הלך מהיר וחלק. כאן הייתי מוסיף שאפילו עם השנוי בשעת האזעקה: "כל מי שמסתובב - שמעת את הסירנה - תרד למקלט!!"

אימון הנשק הקל, שהתקיים אחרי ארוחת הבוקר, היה טוב ומוצלח. האם גם כאן יש חברים שחושבים שהם לא צריכים עוד אימון? שהם כבר יודעים את הכל? הבקר וצוות השופטים שביקרו בבוקר היו די מרוצים.

עכשו אני מגיע למה שקרה אחרי הצהריים. בצהריים היה צריך להתקיים תרגיל "חומה", תרגיל חשוב מאד, ולא הייתה שום סיבה למה זה לא יתבצע בצורה טובה ומסודרת. למטרה הזאת עשיתי את כל ההכנות שלדעתי היו נחוצות. כבר לפני כמה חודשים הכנתי תיק גזרה לכל מפקד גזרה, שכלל רשימה שמית של כל החילים בגזרה לפי הקפוד, רשימת הנשק המסייע ששייך לאותה הגזרה ודפים מוכנים לעשית כרטיסי טווח, שבקשתי אז מהמפקדים להכין. בנוסף לזה אני חושב שהסברתי באספה הייתה ברורה לגמרי בעניין מהלך התרגיל. ציינתי שכל החברים שמופיעים ברשימה של "חומה" - שהייתה תלוייה כל השבוע על הלוח מול משרד הסדרן - יתבקשו להיות בשעה 13.00 על יד מחסן הנשק, לקבל את הנשק המסייע ולצאת משם עם המפקדים לגזרותיהם. לא קשה מדי. ואם זה לא היה ברור, היה אפשר לשאול. לדאבוני הצטרכתי לצאת עם אדי בשעה 11.00 לישיבת סיכום בעמיעד ולא חזרנו עד 13.30. בינתיים היו חברים שהלכו ישר לעמדות שלהם בלי להגיד לאיש ובלי לשאול. זה היה כבר טוב, כי היו אחריים שפשוט הלכו הביתה. היחיד בין מפקדי הגזרות שהגיע למחסן הנשק בשעה 13.00 היה ישראל אבידור. אחריו הגיעו כמה חברים בודדים, וזה הכל. אחרי שחזרתי ניסיתי לארגן משהוא, אבל זה כבר היה מאוחר מדי.

סך הכל ההתיחסות הייתה מתחת לכל בקורת, והחברים האלה רק הצליחו לעשות צחוק ממני ומעצמם.

את תרגיל "החומה" נעשה שוב בעתיד הקרוב.

ג'רי נ'

Archaeological find

You may have noticed a portion of a column standing underneath the dining room. It was found in the area near the airport at Rosh Pinna. It is said to be a part of a Synagogue date between 400 and 500 C.E. ~~xxxx~~ It is one of the finest examples of it's kind, depicting a menorah on each of it's four sides. The archaeological association has requested that it remain here until it can be transferred to the museum.
Friday 2/11/79

There will be no Caballat Shabat this week owing to lack of space.
Entertainment

Ruth Maayani-- Harpist and Amir Sela Flautist will accompany each other in concert in the moadon Friday evening at 9:30p.m.

Erev Chevrati

Come and join us in a toast to Betty and Micheal Doare and help give them a rousing send-off as they prepare to leave for "Shlichut" in the States. Sunday 8:30p.m in the moadon.

Shoe Store

Come and see the new styles in ladies shoes. Perhaps you will find just what you have been looking for.

Hospitalized

The following are all at the moment, inmates of Ram-bam Hospital:-
Perl Ben-Attar. Vreni Levy. and Bruce Whitham. We wish them well and hope to see them all in good health at home very soon.

As there was no issue of the news letter last week due to the fact that you reporter was on¹ holiday, we are publishing, this week a double birthday and anniversary list.

Birthdays

Or Oren	28/10	Yehudit Pinkus	4/11
Amalia Levine	29/10	Johnny Frank	5/11
Barak Ben-Reshef	30/10	Daruch Cohen	6/11
Norbert Cohen	31/10	Adiah Sharkey	9/11
Asaph Bester		Ilan Hameiri	10/11
Karen Apturt	1/11	Gadi Amit	
Gearge Ney	2/11	Asa Schwartz	
Kfir Ben-Zvi			

Anniversaries

Frankie & Phil Glick	30/10	Daliah And Uddi Wagner	5/11
Cochava & Joseph Hazor	1/11	Sara & Zvika Kornblit	6/11
		Beverly & Yoni Ben-Haim	7/11

In Memoriam

Mr Morris Laveart
Mrs Malcah Bayger

Shabat Shalom